

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **M. M.**, zastoupeného advokátem JUDr. Michalem Rezkem, se sídlem Tomáškova 16, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 1. 2008 č. x, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 7. 2008 čj. 41 Cad 26/2008 - 23,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 7. 2008 čj. 41 Cad 26/2008 - 23, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 1. 2008 č. x.

Z napadeného rozsudku vyplývá, že shora uvedeným rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobce o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, protože podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Brno - město ze dne 19. 12. 2007 není žalobce plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 15 %.

V žalobě proti tomuto rozhodnutí žalobce uvedl, že s rozhodnutím nesouhlasí, protože jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý a on není schopen soustavné výdělečné činnosti. Již v roce 1998 byl uznán občanem se změněnou pracovní schopností, jeho nepříznivý zdravotní stav se stále zhoršuje. V roce 2006 utrpěl vážný úraz s dlouhodobou pracovní neschopností a v posledních letech nemůže být zaměstnán. Podle žalobce je nepochybné, že pokud by byl jeho zdravotní stav posuzován komplexně, splňoval by podmínky pro přiznání plné invalidity. Žalobce navrhl, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud nechal vypracovat posudkovou komisí MPSV, pracoviště v Brně, posudek o zdravotním stavu žalobce. Z posudku vyplývá, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav způsobený vícečetným zdravotním postižením s rozhodujícím podílem stavu po úrazu pravého ramenního kloubu, který žalobce utrpěl v září 2006. Dne 27. 9. 2006 byla provedena operace-osteosyntéza pro tříštivou zlomeninu prox. oblasti pravé pažní kosti s reoperací 16. 11. 2006, kdy byla provedena částečná extrakce kovového materiálu pro prominující šrouby a dále byla provedena i plastika manžety rotátorů. Rehabilitační léčba je ukončena s trvajícím omezením pohyblivosti ramenního kloubu s omezenou zatížitelností pravé horní končetiny. V objektivním nálezů je ramenní kloub vpravo v sublukačním postavení, pohyb S 30-0-80 st., F 20-0-80, R 60-0-60 st., hypertrofie svalstva paže a pletence ramenního. Loketní kloub a drobné klouby na periférii jsou bez omezení pohybu, prokrvení a citlivost v normě. Levá horní končetina – pohyb ve všech kloubech bez omezení, prokrvení a citlivost na periférii v normě. S tímto zdravotním stavem žalobce není schopen prací fyzicky nadměrně náročných, spojených s nadměrným zatěžováním pravé horní končetiny nošením a zvedáním břemen, prací v nevhodných klimatických podmínkách, v riziku podchlazení. Žalobce je schopen prací lehčího charakteru za dodržení výše uvedených omezení v dělnických profesích.

Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce se soud opíral zejména o posudek posudkové komise MPSV, pracoviště Brno. Tento posudek byl vypracován na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, což ani žalobce nezpochybňoval. Sporným však bylo posudkové hodnocení zjištěných skutečností. Krajský soud však nesdílel pochybnosti žalobce, neboť hodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné povinnosti žalobce je v souladu s právními předpisy a odpovídá lékařským nálezům. Nejzávažnějším zdravotním postižením žalobce je stav po osteosyntéze prox. oblasti pravé pažní kosti dne 27. 9. 2006 pro dislokovanou zlomeninu chir. krčku pažní kosti - stav po následné operaci 16. 11. 2006. Krajský soud proto považoval za odůvodněné hodnocení poklesu soustavné výdělečné činnosti podle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., kapitola XV, oddíl H, položka 7. Tato položka je určena pro omezení pohyblivosti ramenního kloubu, kde možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti je udán v rozmezí 10 – 15 %. Posudková komise, shodně s lékařem OSZZ, zvolila horní hranici rozpětí, tj. 15 %, neboť se nepodařilo prokázat ztuhnutí ramenního kloubu, ani středně těžké postižení jednoho ze dvou nosných kloubů s funkčním omezením pohybu o více než rozsahu. Posudková komise uvedla, že horní hranici procentního rozmezí v uvedené položce stanovila po komplexním posouzení se zřetelem k závažnosti dalších zdravotních postižení. Posudková komise pak zvýšila míru schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle § 6 odst. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. o 10 %, tedy na celkových 25 %. Posudková komise uvedla, že u žalobce se nejedná o žádné z postižení uvedených v příloze č. 3 a č. 4 uvedené vyhlášky, stav není ani funkčním dopadem a důsledky srovnatelný s postiženími uvedenými v příloze č. 4, a proto se nemůže jednat o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky.

Krajský soud zdůraznil, že posudková komise MPSV postupovala při hodnocení zdravotního stavu žalobce zcela v souladu se zákonem. Posoudila schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce, přihlédla komplexně k jeho zdravotnímu stavu a předchozí vykonávané výdělečné činnosti. Protože se posudková komise komplexně zabývala zdravotním stavem žalobce, jeho zdravotní stav hodnotila v souladu s platnými právními předpisy, zdravotní stav žalobce byl objektivním a vyčerpávajícím způsobem posouzen a pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce byl zjištěn ve výši 25 %, což je méně než 66 % a u žalobce se nejedná ani o žádné z postižení podle přílohy č. 3 nebo přílohy č. 4 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nesplňoval žádnou z podmínek plné invalidity podle § 39 odst. 1 písm. a) nebo b), krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.

Žalobce podal kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., a dokonce i z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy „nezákonnosti rozhodnutí soudu v souvislosti s odmítnutím žalovaného mé žádosti o plný invalidní důchod“. Kasační stížnost odůvodnil takto: „Krajský soud v Brně se podle mě nedostatečně zabýval celým skutkovým stavem věci, když důsledně neposoudil věcné důvody, na nichž žalovaný rozhodl a když žalovaný ve svém rozhodnutí, které považuji za rozhodnutí samo o sobě nezákonné, nevycházel z důsledně a komplexně zjištěného skutkového stavu, když některé důkazy vynechal či dokonce lékařské posudky, ze kterých se vycházelo, byly vypracovány vadně v rozporu se skutečným stavem věci či byly vypracovány v podjatosti ve prospěch žalovaného, případně byly vypracovány znalci z příslušného lékařského oboru nedůsledně a neprofesionálně. Já jsem pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vyřazen z práce a odkázán zcela na svou matku a sestru“.

Žalobce konkrétně namítl, že ještě před úrazem, který utrpěl v roce 2006, mu byl přiznán částečný invalidní důchod. V roce 1998 byl uznán občanem se změněnou pracovní schopností. S těmito skutečnostmi se posudková komise nevypořádala. Podle názoru žalobce „žalovaný vadně vypočítal výši procent potřebných pro rozhodnutí o přiznání plného invalidního důchodu“. Žalobce je „z povahy věci“ zdravotně na tom tak špatně, že není schopen vykonávat žádnou výdělečnou činnost. Jeho zdravotní stav se natolik zhoršil, že „je tu fakticky dán stav a s přihlédnutím k jeho vadnému posouzení a vadnému výpočtu výše procent pro pokles soustavné výdělečné činnosti žalovaným pro přiznání plného invalidního důchodu“. Žalobce tvrdí, že je pravidlem, že zdravotní stav se s postupujícím věkem zhoršuje, což platí zejména u onemocnění páteře a pohybového aparátu. Žalobce je neschopen výdělečně činnosti, má závratě po operaci páteře, stále hubne a nemá dostatečnou finanční podporu na léčbu. Žalobce namítá, že „důsledným a komplexním nevyhodnocením mé životní situace, což mimo jiné považuji za zásah do základních lidských práv a svobod, zejména práv na ochranu lidské důstojnosti a v rozhodnutí soudu, které touto kasační stížností napadám a který zcela vadně a nespravedlivě dal zapravdu rozhodnutí žalovaného a mou žalobu nedůvodně zamítl“.

Žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Vyjádření žalované ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), posoudil kasační stížnost takto:

Především je třeba vyloučit tvrzený důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Tento důvod na projednávané věc nedopadá, protože ten lze uplatnit pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení. Zákon má na mysli rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení. Takové rozhodnutí nebylo v projednávané věci vydáno, protože žaloba byla zamítnuta.

Jinak vlastní důvody kasační stížnosti jsou z jejího obsahu dost obtížně uchopitelné. Žalobce se patrně domnívá, že silným zásahem do jeho základních lidských práv je „důsledné a komplexní nevyhodnocení jeho životní situace“. Orgány sociálního zabezpečení, které rozhodují o přiznání částečného či plného invalidního důchodu, nejsou zákonem povolány k tomu, aby v rámci tohoto řízení komplexně a důsledně posuzovaly životní situaci žadatele. Tyto orgány posuzují, zda jsou u žadatele dány zákonem stanovené podmínky pro přiznání plného či částečného invalidního důchodu. Krajský soud v přezkumném řízení soudním (k žalobě neúspěšného žadatele) posuzuje zákonnost rozhodnutí žalované a zákonnost jejího postupu.

V projednávané věci žalovaná i Krajský soud v Brně postupovaly podle zákona. Krajský soud v rámci přezkumného řízení nechal vypracovat posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí o zdravotním stavu a pracovní schopnosti žalobce (§ 4 odst. 2 zákona

č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Tento posudek hodnotil a dospěl k závěru o jeho komplexnosti, přesvědčivosti a úplnosti. S tímto hodnocením Nejvyšší správní soud souhlasí, neboť PK MPSV řádně stanovila hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stěžovatele, provedla řádně funkční zhodnocení jeho jednotlivých zdravotních potíží, tomu pak odpovídala zvolená položka pro hodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti i stanovená procentní sazba.

V podstatě jediným konkrétem kasační stížnosti je odkaz na dříve provedenou operaci páteře a na to, že žalobce v této souvislosti byl poživatelé částečného invalidního důchodu, k čemuž posudková komise v podstatě nepřihlédla. Toto tvrzení však neodpovídá skutečnosti.

Ze spisu žalované vyplývá, že tato operace byla provedena a žalobce pobíral od roku 1996 částečný invalidní důchod. Rozhodnutím žalované ze dne 5. 2. 1998 byl žalobci tento důchod odňat, protože jeho zdravotní stav se stabilizoval. Není tedy pochybením, že posudková komise MPSV o 10 let později nevěnovala této operaci páteře žádnou podstatnější pozornost a omezila se v zásadě pouze na uvedení stavu po operaci páteře pro výhřez ploténky L4/L5 vpravo v srpnu roku 1995 v diagnostickém souhrnu.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná a podle § 110 odst. 1 s. ř. s. ji zamítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované nelze náhradu nákladů přiznat (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu